

Èse de două ori în septemana: Jol-a și Dami-
nea; era candu va prinde importantă
materiloru, va esi de trei sçu de patru ori
în septemana.

Pretulu de prenumeratiune
pentru Austria:
pe anu întregu 8 fl. v. a.
" diumotă de anu 4
" patrariu 2
pentru Romani'a și strainetate:
ani întregu 12 fl.
diumotă de anu 6

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. cores-
pondinti ai nostri, și de-adreptulu la Redac-
tiune Stationsgasse Nr. 1. unde sunt a se
adresă și corespondintiele, ce privescu Re-
dactiunea, administratiunea sçu speditiua;
cate vor fi nefrancate, nu se vor primi; era
cele anonime nu se vor publica.

Pentru anulele și alte comunicatiuni de inte-
resu privatu — se raspunde cate 7 cr. de
linie; repetirile se facu cu pretiu scadutu.
Pretulu timbrului cate 30 cr. pent. una data
se antecipa.

Pesta, 10/22 oct. 1870.

„Journalulu oficialu“ din Paris pu-
blica respunsulu lui Jules Favre la cer-
culariulu lui Bismark în privinti'a unei
conveniri în Ferrières. Jules Favre dice:
e bine că Francia scie pana nnde merge
ambitiunea Prussei. Acesta ambițiune
nu se opresce la ocuparea duoru provin-
cia, ci persecuta rece și sistematicu
nemicirea noastră. E întrebarea despre
esistinti'a și nesistinti'a Franciei. Propu-
nendu-se Franciei pacea pre langa pre-
tiulu a trei departeminte, i se oferă prin
aceea, deonestarea. Acést'a o respinge.
Voiesce a o pedepși cu mórtea. Acést'a
e situatiunea. Déca ar fi Francia invinsa,
atunci inca ar mai remané mare în ne-
fericire. Póte că Francia au avutu lipsa
de acesta extrema proba, din carea va
esi ea strafomata.

Francia e dara resoluta a se lupta
pentru salvarea onórei sale pana la ul-
tim'a picatura de sange; era pe de alta
parte paru a se ivi presemne seriose
pentru restaurarea pacii. Acést'a se aplica
astfelu: că lig'a de neutralitate debue se
se strafórme într'o adeverata liga de
pace; că diplomati'a européna debue se
formuleze într'unu modu mai productivu
de catu pana acum, conditiunile unei
paci universale si se garanteze contrac-
tualminte diminutiunea stateloru; se sta-
bilexă mesur'a poteriloru loru de cértă
în timpu de pace, déca e ca se se puna
capetu sguduitariloru, ce popórale nu
vor se le mai suferi. Se nu se intemple
o derangiere a vré unei potestati, ce ar
dá Europa de prada, ambițiunei, arbi-
triuului și pasiunei singurateciloru; se
nu fie unu nepaciuitoriu fora unu resbu-
natoriu alu pacii. Dar conditiunea unei
astfelu de pace, o inchiere rapede a iace-
leia. Prussia debue se renuncie la intrarea
în Paris, carea ar produce în Francia numai
un'a idea, ceea a resbunarii viitórie, și ca-
rea va provocá în poterile europene nu-
mai una dorintia, ceea a stagnatiunei și
marginirei gloriei triumfatorice prussee.
Resbelulu franco-prusescu póte fi izvo-
rulu paçii, sçu prima flacăra la carea se
va aprinde faci'a unui rebelu de lume:
ambele sunt puse în man'a contelui Bis-
mark. Pre elu lu nimeresce deplin'a res-
pundere a viitóriului; óre se nu véda elu
în acestu viitoriu siantiele și intrigele,
în a caroru apa turbure se misica poli-
tica sa cea mai nóua européna; óre se nu
pricépa Bismark că în resolutiunile sale
jace nu numai interesulu momentanu
alu Prussei, ci considerarea că neci unu
omu și neci o putere nu póte aruncá,
fara pedépsa sórtea européna într'unu
ogasiu nenaturalu și diferatoriulu de la
propusétiunile desvolțari sale.

Despre lovirea din 23 octobree ce
se țienă naintea Parisului cetimu urma-
tóra împartășire oficiala: De óre ce în
dilele mai din urma se signalisara misi-
caminte însemnate din partea trupeloru
prussee, otari guvernatoarele de la Pa-
ris că divisiunea Blanchard se întreprin-
da o recognostiune ofensiva. Generariulu
Blanchard și ordina trupele în trei coló-
ne; arip'a drépta operá în directiunea de
la Clamart; cea stanga contra Bagneux;
centrulu catra Chatillon. Miscarile ace-
stea, ajutate de unu focu neîntreruptu de
pe forturile Montrouge, Vauves și Issy,
se executara cu o mare ordine și putere.
Guvernatoarele tramise pe generariulu
Smitz chefulu stabului generalu la arip'a
drépta pentru a urmari miscarea peste
totu. Generariulu Vinoy si puse reser-
vele dupa fortulu Montrouge. Gardele
mibile luara Bagneuxulu; comandantele
acestora dnulu Dampierre, cadiu glori-

osu în fruntea trupeloru sale. Supra-colo-
nelulu de Grancoy carele conduse ope-
ratiunile, escelá fórte. Soldatii de mari-
na luara parte la actiune și formara Ar-
rieregard'a; ei se tienura la retragerea
aripei stange cu o putere remarcabile.

Dóne baterii prussee, se demascara,
una la Tour a l'Anglais, ceea lalta la
Chatillon; foculu loru se puse la tacere
prin tunurile de la Vauves și Issy. În
momentulu acesta se aretara massele
prussee pe plateau, și se espusera focu-
lui artilariei și celuia de pe forturi. Sco-
pulu recognosciunei s'a ajunsu, retrage-
rea s'a comandatu.

Perderile nóstre sunt neînsemnate
era ale inamiculu carele statea constantu
sub foculu nostru, pórtă unu carateru de
mare însemnate, desi nu se potu inca
pretiui în momentulu acesta. Asia lasá
elu în Bagneux mai multu de catu 300 de
morti; de asemenea însemnate fura per-
derile la Chatillon și pe culmi. Numerulu
prinsoneiloru trece peste 100. Gouver-
natoarele felicitá trupele ce luara parte
la recognosciune, și pe celea ale forturiloru
pentru lupt'a de focu și recél'a ce o de-
dera în acesta dia, de proba.

Guvernatoarele de la Paris.

La comanda:

Chefulu stabului generalu Smitz.

Batal'a de cetati la Galli.

(Incheiare.)

Acuma inse facu Vercingetorice o sminta
ce i provocá perirea sa. Poporulu gallicu,
orbitu prin invingerea d'antata, nu se mai
potea retiené de a face erumperi și nici mai
ascultá de comandantii sei, deci esindu din
orasiu tóte massele se angariara cu Cesare la
o lupta teribila, în care fura batuti prin vitég'a,
constantia Romaniloru și prin strategi'a marelui
duce romanu. — Vercingetorice adeca de-
mandá poporulu se se provedie pe mai multe
luni cu nutretiu, dar poporulu spalberatu, în
entusiasmulu seu fanaticu nu mai cunoșcea pre-
nimenea de comandante. Vercingetorice scóse
din orasiu pe toti trentorii, Cesare inse îi alun-
gá érași în orasiu; dar fiindu că Vercingetorice
nu avea mila de ei, toti 'si aflara mórtea între
le iniele romane și gallice. Dupa ce întielese
Cesare că armat'a gallica patiesce fóme, indata
demandá a bloc'a Alesi'a si a o silí prin fóme
se capituledie.

Alesi'a (astadi Aliso-Sainte-Reine) érá
pre verfulu unui munte ce astadi se chiama
Mont-Auxois; fluviule Ose si Oserain curgu
pre langa pótele muntelui, cel'a de partea dré-
pta, cest'a de partea stanga. Numai pe partea
apuséna de catra satulu Les Laumes se póte
suí omulu. La pótele muntelui stá armat'a
Galliloru, scútița prin separturi și prin muri de
pietra în naltime de 6 picióre. Pre coliniu din
vecinatate se asiediau Romanii, susu pedestri-
mea, josu la fluviu calarimea. Cesare începú
acum'a opulu giganticu de cutropire. O linia
de circumvalatiune, o separtura de 20 de picióre
în latu cu paretii perpendicolari și cu 23 de re-
dute, — se ostindea preste dóne mile în cercu la
spatele orasiului și a armatei Gallice. În nóptea
ultima, nainte d'a se incheiá circumvalatiunea,
Vercingetorice dimise tóta calarimea sa în nu-
meru de 10,000 de ómeni, pentru că nu se puteau
provede cu nutretiu necesariu. Acestia fura i
sarcinai a merge în tóta tier'a si a conchiamá pe
toti ómenii apti de arme; cari daca nu-lu vor eli-
berá în restimpu d'o luna de dile, elu va fi si-
litu a capitalá cu tóta ostire sa de 80 000 de
combatenti alesi, érá marirea și libertatea tierii
e perduta. Calaretii esira din orasiu și straba-
tura prin armat'a Romaniloru, firesce cativa
planulu lui Vercingetorie, se otari a se asecurá
contra armatei ce va se vina spre eliberarea
orasiului și adeca prin o linia de contravala-
tiune, de elu inventata și de elu mai antaiu

introdusa în istori'a resbeloru. Elu trase dóne
separturi în lungime de trei mile, 15 picióre în
latime și 9 picióre în afundime; în aceste se-
parturi abatú elu ap'a fluviului Oserain. Din
pamentulu separtu a acestoru dóne separturi,
formá elu unu valu de 12 picióre de naltu.
Naintea valuriloru puse mai multe pedece de
apropiare, precum spargerea drumuriloru, gra-
madire de petri s. a. cari pedece elu insusi le
a inventatu și cari si în diu'a de astadi se
intrebuintédia. A mat'a se prevediú cu nutri-
mentu pe patru luni, deci asceptá pregatitu
lovirile Galliloru din intru si de din afora. Sep-
temana dupa septemana trecuse si ajutoriu lui
Vercingetorice nu mai veniá. Elu semená unui
omu ingropatu de viiu, care nici nu póte mori
nici nu póte sparge acoperementulu sieriului.

În fine, în a cinci-a septemana dupa cu-
tropire se apropiara Gallii, 240,000 de pede-
trasi și 8000 de calareti. O batalia de trei dile
se incepuse. În diu'a d'antata se respinse erum-
perea lui Vercingetorice, ér calarimea armatei
ce venise spre eliberarea orasiului fú nimicita.
În nóptea urmatoriá pre la mediulu noptii se
apropia armata elibertoria de linia de contra-
vallatiune, face unu alarmu teribilu, pentru a
dá semnalulu celoru din orasiu, lapeda în sepa-
turi tóte obiectele, pune scari și sepi pre valu
și incepu lupta infricosiata; și fiindu că érá in-
tunerecu, din amendóne partile cadiusera fórte
multi. La reversarea dioriloru, armata elibera-
tória se retrage ca lupii fricosi, for'a fi straba-
tutu prin liniele romane, pre candu cei asediati
cu transportulu materialulu și cu nisuirea
a implé separturile, anca nu gatasera. În a treia
di Vercassivellaunus, unu reprezentante a lui
Vercingetorice, se urca cu 60,000 de comba-
tenti pe muntele Rea, situatu în médi'a nóptea,
aprópe de Alesia.

La pótele acestuia inse stá dóne legiune
romane. La óra decisa, mass'a gallica se repe-
diesce pre munte în jos, bate cele dóne legiune
și se respandesc între linia dupla a romaniloru,
pre candu totu odata Vercingetorice face o
erumpere, imple separturile și sparge valulu li-
niei de circumvalatiune. Romanii erau cutropiti
de dóne parti și celu mai mare periculu ii amenin-
tiá. Cesare vediu că a ocupatu linii pré intinse.
Jute se resolya si paresesce linia de circum-
valatiune. Labienus aduna ostirea respandita,
și se arunca cu 39 de cohorte contra lui Ver-
cassivellaunus, pe carele ilu apuca Cesare cu
alte cohorte și cu intrég'a sa calarime de la
spate. Acesta óra, are memoria eterna si decide
a sup'a viitóriului Galliei. Vercassivellaunus
fú prinsu și armat'a sa nimicita. Candu audira
Gallii că semburele armatei loru cadiuse, pare-
sescu linia de contravallatiune si iéu fug'a. Ro-
manii sunt ustentiti, încátu nu i mai potu per-
secutá. Vercingetorice anca paresesce linia
de contravallatiune și desperandu se retrage în
cuibulu seu de fóme. Diu'a urmatoriá, Vercin-
getorice capituledia. Imbracatu în celu mai
splendidu vestimintu, densulu se calaresce în giu-
rulu tribunalulu lui Cesare, se cobóre și
striga depunendu-si arm'a la piciórele acestuia:
*Tu, virtuosule, ai invinsu, tu, celu mai virtuosu
dintre toti!*

Asiá a cadiutu unu duce nainte de dóne
mii de ani și mai bine, recunoscendu că elu
a fostu caus'a resbelulu și nu poporulu
seu, pre candu ducele Galliloru de astadi, Na-
poleone alu III. se predá dusimanului, mintindu
că nu elu, ci poporulu seu a provocatu res-
belulu.

În anulu 1866 edede Napoleone alu III.
opulu seu „Julius Caesar“ asemenandu se pre
sine cu acest'a, ducele duciloru, geniulu geni-
loru. Dar Napoleone alu III. nu sémena unui
Cesare, ci unui Vercingetorice, caru'a i redica
statua pre muntele Auxois. Nu, Napoleone alu
III. e mai putientu, căci strabunulu Vercingeto-
rice a jertfitu și moritu pentru ai sei, pre
candu Napoleone patimesce de ideia fixa că nu-
mai lui i compete tronulu Galliei, numá lui i
o iertatu a tiranisá poporulu gallicu, tradandu-lu
într'unu modu atátu de rusinosu.

Ce ironia face spiritulu istoriei! Napo-
leone alu III. descrie viéti'a lui Cesare și se acé-
mena pre sine cu acést'a. Cesare stralu-
cesce în istori'a lumii ca celu mai mare geniulu,
duce și barbatu de statu, Napoleone alu III. de
celu mai insielatu diplomatu! Cesare a jertfitu
pentru poporu, a cascigatu marirea poporulu
romanu și a cuceritu lumea, Napoleone alu III.
tradá poporulu seu, 'si depune arm'a la pició-
rele nu a unui Cesare ci a unui rege de papu-
sia! Cesare siéde pe tronulu la zenitul gloriei
divine, Napoleone diace în abisulu pecatelor
negre!! — *Ce ironia!*

Din acesta schitia istorica potemu vedé
analogi'a între resbelulu gallicu cu parinti
romani si între celu de astadi cu — teu-
tonii. Dar insusirile Galliloru de atunci nu se
afila si în urmatorii loru de astadi, celu putientu
pana astadi densii dovedira că nici multele ne-
fericiri nu-i potura descuragiá în resistinti'a
loru. Poporulu nemtiescu, daca avea o calami-
tate cum avura francii, prin tradarea de la
Sedan, ar fi predatu franciloru starea si ave-
rea loru, numai se li dee pace.

Francii au lipsa numai de unire, a ab-
dice, în aceste supreme momente, de tóte ideile
escentrice, și de unu — talentu organisatoriu,
care se concentradie poterile centripetale. Vi-
tejia, patriotismu și resolutiune este. Apoi
inimicii nu sunt acele vertóse bratie ro-
mane și nu acelu Cesare, ci numai o *masa
imensa*.

Preocupati, orbi sunt toti aceia, si sunt
multi de acestia, cari numera pre unu Moltke
între cei mai mari geni militari; tóta strategi'a
sa și a tuturoru capacitatiloru militare nem-
tiesci se cuprinde a pune contra dusimanului
poteri de 3—4—5 ori mai multe precum se
luptara ei pretotideniá. Bazaine, maresialulu
francesu e anca mai eminente de cátu Moltke,
dar densulu n'a avutu spre dispusetiune mas-
sele acelea, ce nemtii le bagau în focu. A in-
vinge cu poteri întreite, nu esto nici o gloria,
ci gloria este a triumfá cu poteri mai putiene
sçu egale, și pentru aceea si daca vor cadé
fratii nostri francoi, *caderea loru va fi onorifica!*

Din resbelulu franco-nemtiescu.

Scirile ce sosescu de pe campulu resbe-
lului sunt fórte intristatórie. Prussii pórtă res-
belulu cu crudelitate și barbarismu de pe tim-
pulu popóraloru crude și barbarie, omulu ar
cugetá că dusimanulu franciloru, ce devastá-
dia tóte și amenintia a bombardá Parisulu,
nu sunt nemtii cei culti ci órdele tartarie și
mongolice din Asia: — Sate, orasie, fabricie și
tóte ce li vine în cale se aprindu si prefacu în
cenusia, tieranii francesi fora nici o vina se mal-
tratédia și fusiledia cu miele, tóte ce se potu
consumá, se rapescu cu carale. — 2—3 ani
nici iérba nu va mai cresce în urma loru,
atátu de barbara e devastarea; — într'o septe-
mana arsera 50 de sate — acést'a e manier'a
caracteristica resbelica nemtiesca, ce o con-
damna lumea si o va blastemá istori'a culturai
omenesce.

Dintre miile de triste casuri se amin-
timu numai unulu. Satulu St. Peltre, în Elsatia,
se opuse brutalitati unoru gendarmi prussee
și omori pe 10 dintre ei. Ginerariulu corpului
mecklenburgicu, barbaru fora essemplu, co-
mandá ca locuitorii, la numeru 2000 de suflete,
delocu se paresesca satulu pana în 8 óre căci
se va aprinde. Bietii locuitori ascultara de cru-
dulu și indobitocitulu ginerariu căci d' altmin-
trele se prefacau si ei în cenusia. Érá unu mo-
mentu petrudietoriu. Barbatii esiau cu sar-
cini în spate, unii menau vacelile și alte anima-
le, muierile cu copiii în bratie, cu lacrimi și
sfasiare de inima 'si batesau peptulu cu manile,
paresiau loculu unde s'au nascutu și crescutu
si unde au locuitu de sute de ani parinti si
si stramosii loru. Apoi în departare de diumotă
de óra de satu se asiediară toti sub corturi si
cautau cum se aprinde, punctu la 8 óre sér'a

satulu și lăganulu născerii lor, care pana mănă dimineața se făcuseră cenusă. Suspiniile, planșerile și miseriile, cauzate prin maniera tartarică a nemților, ni o potemu închipi.

Ce sensațiune, ce văcut, plâns și suspine este, cându numai unu locutoriu e nefericitu prin arderea și devastarea a totu binelui seu, dar cum e dorerea cându sute de mii de locuitori sunt nefericiți?

Totu în satulu acelu se prinseseră două fete gingașe și inocente, fura batjocorite, apoi omorite și, ca se făcuseră și mai mare batjocură, li se puse câte a floră în gura, li masecară fati frumoașe și li taiară manile. Acestea sunt fapte, ce le-a văditu unu corespondintu a foii engleze „Times“ care de altminte e prussofilă.

Si acestea se întempla în secululu alu XIX. și anca prin *responderii de cultura!* Dămine, striga acelu corespondintu, padiesce-ne de astăzi de omeni, cultur'a lor nu o dorim năci odată! —

De altminte năci nemților nu li merge pră bine în Franca, ce vreu se o nimicească totalminte. Asiă s'ă scrie foii N. fr. Presse de naintea Metzului, unde Bazaine, marele ginerariu franceșu oșeleștia eu eroi'ă sa armată, că este o mare eroră a crede că Metzulu e asediatu. Nu asediatori' i'eu ofensiv'ă ci asediati, și, trebuie se recunoscem, că ei ataca cu unu mare succesu. Erumperea asediatorulu e atâtu de eficace în cătu a trebuitu se ne retragem, și ei ne ocupa pozițiunile. Cu ocaziunea ultimei erumpere, asediati luara de la nemți 500 de boi și preste 1000 de oi. — Totu acelu diariu jidovescu și mare prietenu alu prussiloru, fidesce prietenu cumperatu, se scrie din naintea Parisulu intr' altele: Cine cunoscă situațiunea noastră naintea și în giurulu Parisulu și consideră tôte greutățile cu cari ne luptam, numai cu îndoielă și nepăciuire pôte privi spre viitoriu. Ori cum ar fi prudint'ă și circumspectiunea șiefiloru armatei nemțiesci, ori cătu ar fi confidint'ă de care se bucura acestia — *errare humanum est*, și cei mai mari genii au comis erorē; cine știe dacă n'ar fi mai preferitoriu a face pace naintea Parisulu. Franca nu mai are multu de perdutu!

Le Journal d' Amiens publica o scrisorē de la fratele maresialulu Bazaine, respingendu alegațiunile caluniatrice că Bazaine n'ar recunoscă guvernulu provisoru, și că ar visă de o restaurare imperială. —

În Tours, resiedint'ă regimulu provisoriu, s'au adunatu fruntea romanismulu. C. A. Rosetti, bravulu patriotu romanu, representa pe romani, Emilio Castellar, celebrulu republicanu spaniolu, pe spanioli, Garibaldi, preitaliani, și Leone Gambetta, ministrulu de interne și de rebelu și celu mai popularu barbatu, pe bietii franci. Portugali'ă anca e reprezentantă. Toti se consultă la oalta și insufletescu poporul. Asiă vorbi într' altele Castellar, marele oratoru:

„Domnilor, cetățenilor!”

Vi multiamescu pentru primirea simpatice ce binevoirați a mi face. Eu anca sum republicanu și vom vedē că Franca va triumfă a supr'ă dusmanulu ei ca în 1792. Ea va nimici feudalitatea, principii și descendentii lor. Și cându vom fi împuscatu hordeloru prusiane din coci de Rinu, noi vom proclama republic'ă franceșă ce reprezintă ideile de libertate, de egalitate, de frățietate universală. Numai ea ni pôte dă pacea adevărată, pre cându bonapartisti și tiranii n'au fostu pentru noi de cătu o amenințare perpetuă în afora, și unu favoritismu nepăciitoriloru din intru. Traiescă republic'ă franceșă! Cându vom liberă țier'ă de prusi, Spania, Itali'ă și Portugali'ă, unite în una și aceeași frățietate republicană cu Franci'ă, vor reprezenta adevăratele idei de libertate, de frățietate, de egalitate, și vor fi siguri garanție pentru pacea universală. Traiescă republicele latine!!! —

Orasiulu Orleans, precum știu dejă cetitorii nostri, cadu în manile nemților; francii fura siliti a se retrage, avendu combatenti numai din garde mobile și anca numai 20000 contra 45000 de soldati regulari și bine disciplinați, dar totuși se țienura la o luptă de nouă ore și mai bine. Anca unu esemplu eclatant de viteji'ă franciloru!

CUVENTU

de deschiderea congresulu nationalu de religiozitate.

gr. ort.

Domnilor și fratiloru!

În faptele Apostoloru Capu IX. se dă: „cându erau creștinii goniti în Damascu și

Ierusalimu, atunci bisericile din Iudea, Galileia și Samari'ă aveau pace, zidindu-se și umblându în frică a lui Ddieu, și se ampleau de mangaierea Duhulu santu.”

Eu, aruncandu o privire fugitivă asupr'ă stărei bisericiloru noastre din tôte lumea, aflu, că unele dintre ele sunt persecutate, altele sunt lipsite de libertatea conștiinței, și altele sunt nădusite în viață a loru biserică și pentru aceea sunt în stare abnormă: era în fine aflu eu, că bisericile din metropoli'ă noastră natională română în Transilvani'ă, Ungari'ă și Banatu sunt în pace, zidindu-se și umblându în frică a lui Ddieu, și se umplu de mangaierea Duhulu Santu.

Eu acelu cutediu se o afirmu, căci eu astadi nu cunosc și nu știu în biseric'ă noastră ecumenică, că vre-o parte a ei ar fi organizată și regulată cu observare strictă a instituțiuniloru biblice și a canoaneloru bisericesci, precum este Metropoli'ă noastră natională română cu partile ei constitutive organizată și regulată; căci eu astadi nu cunosc și nu știu în biseric'ă noastră ecumenică, că vre-o parte a ei prebasea organismulu seu bisericescu ar pôte dice clerulu și poporul credinciosu precum Mitropoli'ă noastră în urma statutulu organicu pôte se dica clerulu și poporul seu credinciosu: Nu mai sunteți străini și nemernici, ci concetățeni cu santii și deapropo ai lui Dumnezeu, ziditi fiindu pre temel'ă Apostoloru și Profetiloru, fiindu pițr'ă cea din capulu unghiulu singuru Iisus Christos, intru care tôte zidirea s'ă făcutu și se desvôlta într'ă biserică sântă în Domnulu spre locasiu lui Ddieu în Duhulu. Efes. II. 22. — Nu cunosc și nu știu năci o parte a biseric'ei noastre ecumenice, carea ca Metropoli'ă noastră în sensulu statutulu seu organicu ar înalță pre clerulu și poporul seu credinciosu la acea demnitate individuală și socială, ca se li pôte dice: „toti suntemu împreună lucratori ai lui Ddieu, toti suntemu zidirea lui, și cas'ă lui și Duhulu lui Ddieu locuiesce intru noi, și de va strică cineva cas'ă lui Ddieu, ilu va strică și Ddieu pre acelu, căci cas'ă lui Ddieu este sântă, carea sunteți voi.” (1)

— Nu cunosc în năci o parte a biseric'ei noastre ecumenice unde elementele organice bisericesci ar fi asiă regulate ca în Metropoli'ă noastră, pentru că nu aflu în năci o parte a biseric'ei noastre ecumenice, că s'ar recunoscă demnitatea reciproca a elementelor bisericesci și aceea s'ar lasă a funcționa după pusețiunea, ce o ocupa în organismulu bisericescu, ca la Mitropoli'ă noastră, carea și-a luat de îndreptariu invetiatur'ă biblică (2), care asiă suna: „Trupulu nu este unu madulariu, ci multe; că de ar dice piciorulu, că sum mană, și nu sum din trup, au dora pentru aceea nu este din trup? și de ar dice urechi'ă: că nu sum ochiu și nu sum din trup, au dora pentru aceea nu este din trup? că de ar fi totu trupulu ochiu, unde ar fi audiulu? și de ar fi totu trupulu audiulu, unde ar fi mirosulu? Inse Ddieu a pus în trup madularile asiă, precum au voit; că de ar fi tôte unu madulariu, unde ar fi trupulu? era acum cu adevăratu sunt multe madulari, inse unu trup, și ochiulu nu pôte dice mană, n'am lipsa de tine, șeu capulu piciorulu, n'am lipsa de voi, ci eu multu mai vertosu madularile trupulu, cari se socotescu a fi mai slabe, sunt mai de lipsă, și asiă se nu fia desbinare în trup, ci se se grigăscă madularele între sine unulu de altulu; — era voi sunteți trupulu lui Cristos și madulari fia-care după partea sea. — Eu în năci o parte a biseric'ei noastre ecumenice nu potu află, că elementele organice bisericesci ar fi în ordine biblică, precum aflu eu, că acelea sunt în ordine biblică la Mitropoli'ă noastră, pentru că eu asiă știu, că năcari în biseric'ă noastră ecumenică demnitatea și pusețiunea elementelor organice bisericesci adevărată a clerulu și poporul credinciosu nu se recunosc și nu se lasă a funcționa în treburi bisericesci, școlari și fundationali, ca în Metropoli'ă noastră, carea spre recunoscerea demnității clerulu și poporul credinciosu și a pusețiunii lor în organismulu bisericescu porcedu din invetiatur'ă biblică a marelu apostolu Pavelu (3), cea ce suna în urmatoriulu chipu: „Fratiloru, nu voiescu ca se nu sciti voi despre cele duhovnicesci, că sciti, că nime nu pôte numi Domnu pre Iisus Cristos, fora numai în Duhulu Santu; și sunt osebiri daruriloru, érași acelasi Duchu, și sunt osebiri slujbeloru, érași acelasi Domnu, și sunt osebiri lucruriloru, érași acelasi Dumnezeu, carele

(1) I. Colos. cap. I. v. 9. 16. 17.

(2) I. Trim. Corint cap. XII. v. 14—27.

(3) I. Trim. Cor. cap. XII. v. 14—11. —

luminédia tôte intru noi și fiesce caru'ă se da aretarea Duhulu spre folosu, — — — și tôte acestea le lucrăza Duhulu, impartasindu fiesce-caru'ă deosebi, precum voiesce.” — În fine nu cunosc năci o parte a biseric'ei noastre ecumenice, carea ar fi pre calea desvôltării spirituale și intelectuale a clerulu și poporul și credinciosu precum este Metropoli'ă noastră pre calea desvôltării spirituale și intelectuale a clerulu și poporul seu credinciosu, prin urmare, nu cunosc năci o parte a Biseric'ei noastre ecumenice, unde cu atât'ă caldura, cu atât'ă predilecțiune și cu atât'ă consecință ratională ar imbrățosiă vre-o nație și naționalitate a creștiniloru ortodoci, precum în Metropoli'ă noastră se imbrățosiăza nația și naționalitatea noastră română, și de aceea ea se numesce pre dreptu mitropoli'ă natională de relegea greco-ressarit. a Romaniloru din Ungari'ă și Transilvani'ă, și congresulu acelu bisericescu se numesce reprezentatiunea întregi provincii metropolitane a Romaniloru de relegea greco-ressaritena din Ungari'ă și Transilvani'ă, și statutulu organicu, prin care trebile bisericesci, școlari și fundationali ale tuturor partiloru organice din Metropoli'ă acelu se regulăza și se conduc după formă reprezentativă, se numesce statutulu organicu alu Biseric'ei ortodose române din Ungari'ă și Transilvani'ă.

Și toc'mă pentru acestea adevăruri, Metropoli'ă noastră cu tôte Bisericile ei are pace, zidindu-se și umblându în frică a Domnulu și se umplu de mangaierea Duhulu Santu. —

Cându mi infătiosiediu, că tôte parochiele din Metropoli'ă noastră natională română au țienutu în anul acelu în ordinea cea mai bună sinode parochiali, și în trensele au constituitu și regulatu trebile sale bisericesci, școlari și fundationali, avendu de îndreptariu statutulu organicu, elaboratu și proscrisu de Congresulu nostru bisericescu din anul 1868, și sanționatu de către Majestatea S'ă Regele nostru în anul 1869, și acestu Statutu organicu este effusulu sinoptic alu Bibliei și alu canoaneloru bisericesci, ôre nu afirmu unu adevăru constatatu, ca Bisericile din Metropoli'ă noastră au pace, zidindu-se și umblându în frică a lui Ddieu și se umplu de mangaierea Duhulu santu? —

Cându mi infătiosiediu, că tôte protopresbiteratele din Mitropoli'ă noastră au țienutu în anul acelu în ordinea cea mai bună Sinode protopresbiterale și în trensele au constituitu și regulatu trebile bisericesci, școlari și fundationali ale protopresbiteratorulu lor, ôre nu afirmu unu adevăru constatatu, că bisericile din metropoli'ă natională română de relegea ortodosa din Ardelu și Ungari'ă au pace, zidindu-se și umblându în frică a lui Ddieu și se umplu de mangaierea Duhulu santu? —

Cându mi infătiosiediu, că tustrele eparchiile sufragane ale mitropoliei noastre au țienutu în ordinea cea mai bună în primăver'ă anul acelu la domineca Tomei sinode eparchiali, pre baza aceluiași statutulu organicu alu mitropoliei noastre și în trensele fia care independentu s'ă constituitu și au regulatu trebile sale eparchiali bisericesci, școlari și fundationali cu asediarea ocarmuirei eparchiali administrative și judiciare, era nu afirmu unu adevăru nedisputaveru, că Bisericile din metropoli'ă noastră au pace, zidindu-se și umblându în frică a lui Ddieu, și se umplu de mangaierea duhulu santu? —

Cându mi infătiosiediu, că congresulu acelu nationalu romanu bisericescu care este reprezentantia întregi provincii metropolitane a romaniloru de relegea gr. orientale din Transilvania și Ungaria s'ă compus de barbati de incredere în urma alegeriloru directe din partea clerulu și poporul credinciosu spre acelu scopu, că edificiuulu spiritualu alu mitropoliei noastre se lu severișă și se lu conversișă prin punerea pietrei de încheiere adevărată prin alipirea membriloru clericali și mireni la consistoriulu metropolitanu, care are se fia organulu supremu administrativu și judiciarulu pentru trebile bisericesci, școlari și fundationali din metropoli'ă noastră intrăga, ôre nu afirmu eu unu adevăru nedisputaveru. că tôte bisericile din metropoli'ă noastră au pace, zidindu-se și umblându în frică a lui Dumnezeu și se umplu de mangaierea Duhulu Santu? —

Între astu-feliu de impregurari interne bisericesci, pline de mangaiere sufletăscă, salutu eu pre Frățiele Vostre ca pre deputatii și reprezentantii întregulu cleru și poporu credinciosu din metropoli'ă noastră natională română, dicendu-Ve cu Apostolu Pavelu (4): „cele ce sunt ale păcii și cele ce sunt spre zidirea unui

altui'ă, acelea se urmati, ca Dumnezeuulu păcii se fia cu voi cu toti!

Eu cându amu spus, că bisericile noastre au pace, amu întielesu acea pace, carea este urmarea multumirei clerulu și poporul nostru credinciosu cu statutulu organicu; asiă dăra amu întielesu acea pace, dăra n'amu întielesu păcea, carea o da lumē. Christosul înca au cunoscutu l'amea, și știe ce pace da lumē, pentru aceea la înalțarea sa la ceru au diu apostoloru sei: „pace lasu vōa, pacea mea dau vōa, nu precum lumea dă, dau eu vōa pace (5).” — Cătu de mare valōre au pusu Mantuitorulu pre pace, și pre facatori de pace, se vede de acolo, că elu pre facatori de pace îi numesce de fericiți și de fiii lui Ddieu, dicendu: „fericiți cei facatori de pace, că acei'ă fiii lui Dumnezeu se vor chiamă.” (6). Asiă dăra și sub cuvintele, cu cari v'amu salutatu pre Frățiele vōstre, dicendu-ve: că cele ce sunt ale păcii, și cele ce sunt spre zidirea unui altui'ă, acelea se urmati, ca Ddieuulu păcii să fia cu voi cu toti, amu întielesu și întielegu eu și acum nu pacea, ceea ce o da lumē, ci acea pace, ceea ce se descēpta în inimile clerulu și poporul credinciosu din multumirea cu statutulu organicu alu Mitropoliei noastre, adevăra pacea spre zidirea unui altui'ă, ca asiă Ddieuulu păcii se fia cu noi cu toti, cei ce suntemu aci adunati în congresu, și cu cei ce-i reprezentamu aci, și astadi îndrēpta privirile lor spre noi din departare.

Problem'ă congresulu este: 1. îngrijirea pentru sustinerea libertății religiozitate și a autonomiei biseric'ei române ortodose. 2. regularea și conducerea tuturor trebiloru bisericesci, școlari și fundationali; 3. alegerea asessoriloru consistoriulu metropolitanu.

Aceste afaceri congresuale se voru deslogă spre multumirea păcii spirituale a întregulu cleru și poporu din metropoli'ă noastră, dăca se vor tractă după liter'ă și în spiritulu statutulu organicu, care cuprinde în sine simburile unor adevăruri luate din cartea vieții — din convingeri civilisatorice — din convingeri, care stau pre înalțimea unei culturi defăcate adevărate purificate, și asiă stau mai pre sus de ori ce experimente, care duc pre terenu nesiguru și alunecosu.

Deci Frățiloru, pasiti cu frică a lui Ddieu care ceto începutulu întieptiunei, pasiti cu credință și cu dragoste la deslegarea norocoșă a afaceriloru congresuale, și prin aceea dati documentu evidentu, că sunteți sarea mitropoliei noastre, că sunteți lumina mitropoliei noastre și că sunteți ca și cetatea aceea, carea standu pre verfulu dealulu se vede din îndepărtare, și carea năci cēti'ă, năci negur'ă cea mai întunecășă nu o pôte întunecă din naintea ochiloru omenesci!

Pre langa care congresulu nationalu bisericescu a romaniloru de relegea greco-ressaritena din Ungaria și Ardealu, conchiamatu după sunetulu §-lui 152 alu statutulu organicu pre 1/13 octobru 1870, ilu dechiaru prin acelu de deschisu.

Aminu.

De la Congresulu nationalu bisericescu din Sabiu.

Mercuri în 30 septembrie s'ă țienutu servitulu dumnediescu și invocarea duhulu santu. Presenti au fostu cam la 50 de deputati Înaltu Prē Sânti'ă Sa parinte Metropolitu a pontificatu în persoană, ceea ce a atrasu și altu publicu de cefensiuni străine.

După servitulu dumnediescu, deputatii presenti s'au infătiasitu la Escelentia Sa parintele Metropolitu, carele i-a primitu cu cea mai mare afabilitate.

În diu'ă urmatoriă joi în 1/13 octobru la 9 ore s'ă adunatu partea cea mai mare a deputatorulu congresuali în biseric'ă romanășă din cetate. Între ei erau și parinti episcopi din Aradu și Caransebesiu. Ilustritatea Sa parintele episcopu alu Aradulu Procopiu Ivăcovicu propune celoru de fată, se alēga o deputatiune, ca se invite pe Escelentia Sa. În comisiune se alēgu ș cēși adevăra: Bologa, Vasilevicu, Babesiu, Popea, Iacobu Popovicu, Bussu, Metianu și Lengeru. Aceștia sub conducerea parintelu episcopu din Caransebesiu Ioane Popasu numai de cătu comunica Escelentiei Sale acelu dorință a congresulu. Escelentia sa se infătiasiediu și întemplat de cele mai entuziasmate strigate de se traișcă ocupa locu în fruntea mesei.

(5) Ioanu XIV, v. 27. — (6) Mateiu V. v. 9.

Indata dupa acestia provoca pe episcopii sufragani a ocupa locurile in dreptul si in stanga presidiului precum si pe cei mai tineri dintre deputati a ocupa ca notari interimari locurile destinate la mes'a presidiala.

Deputatii: Popescu, Branisce, Nemesiu, Suci, Popa, Marienescu, Andreieviciu, Lengeru si Miclea ocupa locurile notariale.

Dupa acestia Parintele *Metropolitu* indrepta o cuventare catre cei de fatia in care areta Esc. Sa starea intregii metropolii, dicendu ca in asemanare cu cele lalte biserici de confessiunea noastra, sta forte bine, incuragiza pe membrii congresuali a starui din tote poterile dupa consecinta lor curata; a inainta trebile bisericesci si scolare si comunica program'a agendelor acestui congresu. Prin acestia dechiera congresulu de deschis. Congresulu primesce acestia vorbire adencu semtita a Esc. Sale cu cea mai viua bucuria.

La convocarea presidiului, membrii predau credentialele dupa diocese. — Provo-candu presidiulu a se alege o comisiune pentru verificare, deputatul *Borlea* recomanda usulu de pana acum, ca una diocese se verifice pe cea lalta. Acesta propunere din urma, dupa ce areta deputatul *Besanu* care sa fie ordinea, in care o diocese se verifice pe cea lalta, se primesce, si adeca: Arhidieceasa' formeza sectiunea I. si verifica pe deputatii din diocese'a Aradului; deputatii din diocese'a Aradului formeza sectiunea II. si verifica pe cei din diocesea Caransebesiului, era deputatii din diocese'a Caransebesiului formeza sectiunea III. si verifica pe cei din Arhidieceasa. — Numerandu-se membrii se constata ca sunt presenti 53. Siedinti'a se redica apoi 1 1/2 ora si dupa re'ncepere refera mai antaiu sectiunea I. prin dlu *Popescu* ca in diocese'a Aradului dupa esaminarea actelor, urmatarii deputati presenti se recomanda spre verificare:

a) din cleru:

Ioanu *Tieranu*, Petru *Suci*, Petru *Petroviciu*, George *Vasiliu*, Mironu *Romanu*, Moise *Bocsianu*, Nicolae *Baldea*, Ioanu *Groza*, Pavelu *Fisesianu*.

b) Din Mireni:

Dr. Pavelu *Vasiciu*, Pavelu *Fasie*, Nicolae *Zsiga*, George *Popa*, Ioan *Fasie*, Dr. Atan. *Marienescu*, Florianu *Varga*, Emanuclu *Misiciu*, Vicontie *Babesiu*, Sigismund *Borlea*, Mihai *Bejanu*, Petru *Cermea*.

Congresulu ii primesce de verificati, fi ndu ca tote actele de alegere sunt in ordinea prescria de lege, si nu e nici unu protestu in contra-le.

Comisiunea II. refera prin dlu *Marienescu*, ca esaminandu actele alegerilor din diocese'a Caransebesiului a aflatu unele dificultati, si asia recomanda spre verificare numai pe urmatorii:

a) din cleru:

Andreieviciu, *Pesteanu*, *Seimanu*, At *Ioanovicu*, Alex. *Ioanovicu*, *Jacobi Popovicu*, si *Dimitrieviciu*.

a) din mireni:

George *Ardeleanu*, *Lengeru*, *Miclea*, G. *Ioanovicu*, *Bussu*, *Serbu*, *Bussa*, *Balnosianu*, *Cioloa*.

Congresulu ii dechiera de verificati. Despre *Seraciu* si *J. Popovicu* comunica ca au resignatu Era despre alegerea lui *Nicolae Brinzeiu* diaconu si iuvetatoriu, refera ca este alesu din partea mirenilor, si ca in intielusulu statutului nu ar poté fi recomandat.

Sectiunea a III. referandu prin parintele *Andreieviciu* despre actele alegerilor din Arhidieceasa, recomanda de a se verifica urmatorii:

a) din cleru:

Hania, *Petricu*, *Metianu*, *Popea*, *Popescu*, *Tiposiu*, *Rosescu*.

b) din mireni:

Macelariu, *Bologa*, *Branisce*, J. T. *Popovicu*, *Nemesiu*, *Buzura*, *Orbonasiu*.

Toti se primescu, era actele cele dificultate se strapnu la comisiunea verificato-re permanenta. — Din referatele comisiunilor este evidentu ca 52 de deputati sunt verificati, deci poté purcede la constituirea definitiva a grupului congresualu. — Congresulu la propunerea deputatului *Macelariu* alege pe notarii interimari de definitivi si designeza dintre den-tii pe Dr. At. *Marienescu* de notariu generalu.

Fiindu congresulu constituitu, deputatul *Hania* cere a se decide in principiu inca in siedinti'a de astadi afacerea diaconului si iuvetatorului *Brinzeiu*. Deputatul *George Ioanovicu* cere, ca cauza se se desbata mai antaiu

in comisiune, apoi in congresu ceea ce este cu atatu mai de recomandat, in catu casulu acestia este nou. Propunerea din urma se primesce si asia causa' lui *Brinzeiu* este pe mane la ordinea dilei.

Purcediendu-se la alegerea comisiunei verificato-re permanente, se alesera urmatorii 9 deputati: *Petricu*, *Orbonasiu*, *Buzura Tieranu*, *Fasie*, *Cermea*, *Pesteanu*, *Serbu* si *Bussu*. Acestora se prededera apoi actele de alegere dificulitate

Indata dupa acestea, deputatul *Bejanu*, cerendu cuventulu, face urmato-rele propuneri:

1. Dupa verificare se nu se mai primemsa nici unu protestu in contra nici unui deputatu.

2. Deputatii cari in decursu de 3 dile de la inceperea congresului nu s'au infatisiatu, se se privesca ca au rosignatu.

Presidiulu se nu pota da concediu mai multu decatu pe 3 dile; pe mai multu timpu se romane concederea in dreptulu congresulu.

Deputatul *Lengeru* e de parere ca aceste propuneri se nu se ic acum la desbatare ci se se aviseze acelei comisiuni carea si altcum va trebui compusa pentru revisiunea statutului organicu si a regulamentului. Acesta propunere este spriginita de deputatul *Babesiu*. — Deputatul *Hania* pune intrebarea ca ore fi-va consultu a se face modificari de asta data in statutulu organicu. — Inaltulu presidiu incunoscintieza congresulu ca este gata a refera despre causele cu care-lu insarcinase congresulu din 1868 si cere, ca congresulu se accepte cu infintierea diverselor comisiuni pana dupa ce va fi ascultatu acele referate, intre care cetirea statutului organicu sanctionatu va fi celu d'antaiu pusu la ordinea dilei. Deputatul *Popa* spune ca acestia este si urmare logica a lucrului, deci dara este de parere, ca nainte de tote sa se asculte referatele din partea presidiului si din acelea se va vedé a oi ce feliu de comisiuni vor trebui alese. *Macelariu* inca este pentru alegerea unei comisiuni spre reverdere statutului organicu si a regulamentului, dar vedindu ca majoritatea este pentru amenare pana dupa referatele din partea presidiului se retrage. Totu in intielusulu deputatului *Popa* vorbesce si parintele vicariu *Popea*. — *Marienescu* vedendu ca din multe parti se facu diferite propuneri, roga presidiulu ca pe viitoriu se comunice in diu'a precedentu ordinea dilei urmato-re. Presidiulu se provoca la regulamentu si spune ca se va tiené strinsu de acel'a. *Babesiu* provoca ca nainte de tote se se voteze in privintia comisiunii prop se de *Lengeru* si apoi se se purceda mai departe si formuléza propunerea asia: Se se aléga comisiunea acum, séu dupa referatele presidiale.

In urma acestei convocari ie de nou cuventulu parintele vicariu *Popea*, recomandandu amenarea alegerii unei comisiuni G. *Joanovicu* vorbesce pentru comisiune. — Deputatul *Borlea* dechiera propunerea lui *Bejanu* de pripita. Punendu-se la votu cererea lui *Babesiu*, alegerea comisiunii cestionate se amena pana dupa referatele presidientelui.

Presidientele numai decatu incepe a refera despre causele cu cari era insarcinatu de congresulu din 1868. si adeca:

a) despre pasii facuti in privintia intaririi statutului organicu, din care se vede ca majestatea sa a sanctionatu statutulu creatu de congresulu din 1868 cu unele modificari. —

b) despre pasii intreprinsi cu scopu de a impedece punerea in lucrare a proiectului ministerialu pentru instructiunea poporului. Din acestu actu se vede, ca tota ostenela pusu de Esc. Sa parintele metropolitu a ramasu fora rezultatu, caei majoritatea dietei totusi a primitu nuntulu proiectu, fora se considere dorintia congresului romanesc.

c) Din raportulu ce lu da Escelentia sa despre regularea comunelor amestecate se vede ca nu s'a potutu spori nimic in acesta privintia, fiindu ca congresulu serbescu nu numai ca nu voiesce se regneze acesta cauza, dar pretinde inca si restitirea acelor comunu sub jurisdicțiunea ierarhiei serbesce, pe care le a predatu chiar sinodulu serbescu din 1864 jurisdicțiunei ierarhiei romanesci.

d) Escelentia Sa preda congresulu elaboratulu comisiunei insarcinate cu procedur'a judiciara. Predandu-la dechiera, ca dupa parerea sa nu poté servi de basa pentru tractare ulterio-ra, din cauza, ca nu coresponde cerintielor juridice, ca sta in contradicere cu statutulu organicu si ca e man-u.

e) Preda congresului elaboratulu omisiu-

nii insarcinate cu elaborarea procedurii in cause matrimoniale.

f) Asemenea preda congresulu unu elaboratu pentru regularea parochielor.

g) In fine preda congresulu elaboratulu comisiunii insarcinate cu afacerile scolare.

Dupa ce a finitu presidiulu cu tote referatele, deputatul *Babesiu* dechiera ca pentru tractarea ulterio-ra a acestor elaboratu sunt comisiuni de lijsa, si roga pe inaltulu presidiu, ca se propuna insusi aceste comisiuni, avendu dreptulu acestia in intielusulu regulamentului casei. Presidientele dechiera, ca pe mane pune la ordinea dilei cetirea statutului organicu, si dupa cetire, congresulu se propuna insusi si se aléga diversele comisiuni, cari le va afla de necesari. Cu acestia siedinti'a se'ncehia la 2 ore dupa mediadi, si se anuncia siedinti'a urmato-ria pe mane la 9 ore nainte de prandiu.

Despre infintierea unui fondu diecesanu.

Acum candu reprezentatiunea adresata Ministeriului regiu ungurescu de culte si instructiune publica, — in causa' resolvi-ei banilor pentru trebuintile organismului nostru bisericescu nu secerá rezultatulu doritu, este de prisosu, ca se mai recapitulediu intentiunea salutaria ce o desfasura dlu *Babesiu* in mai multe ronduri prin diariulu *Albina* cu privire la reducerea parochielor.

Totu asia sunt dejá cunoscute motivele cari au condusu sinodulu nostru eparchiale de estu anu ca se dispuna despre infintierea unui fondu generalu diecesanu, si spre acestu scopu a defige si modurile de colecte pentru crearea medilocelor banali.

Ambele aceste scopuri stau strinsu legate de olalta, si unulu mai intetitoriu decatu altulu; deci ni remane ca se revenim é-rasi la problematica' intrebare ca cum si prin ce medilóce le-am poté mai in graba si mai practiculu realizá???

Atragendu de la venitele ce le-am poté regulá prin „*scrierea de colecte*“ pentru infintiantulu fondu diecesanu, — am facutu aceea esperintia ca noi pe terenulu bisericescu am fi in stare forte multe se facemu.

Este cunoscutu: ca in mai multe locuri dirigatorii romani, — prin concursulu lor au medilocitu diferite venite pe sem'a bisericii si a scoleloru nationali.

Scim unu casu din timpulu mai recinte, unde respectivulu domnu jude ceicualu au pedepsitu pre vre-o duoi calcatori de lege cu o muleta banale de 40 fl. v. a. si au destinatu sum'a acest'a pe sem'a bisericii din locu; in alte mai multe locuri am esperiatu totu asemene procedura din partea respectivilor domni dirigatori de nationalitate romana, — celi poté servi de una satisfactiune a simtiului nationalu, demnu de recunoscintia; macar ca adese ori lipsia corecta si fidel'a manipulare a astorufeliu de bani din partea respectivilor epitropi! Mai sunt apoi multe de aceste isvora din cari bisericele si scolele nostre sub nobilulu pretestu de ajutorare filantropica se considera; si care intr'o diocese estinsa pe teritoriulu mai multor comitate producu la anu unu venitu considerabile.

Deci n'ar fi ore posibilu: ca fondulu diecesanu — afora de contribuirile benevole se se sporéca in totu anulu cu suma insemnata?!

Ni aducemu a minte despre fatalitatea anului 1863/4 candu calamitatea fometei apesá pre bietulu poporu, si ca se nu péra de fôme alergá intr'unu sufletu in tote partile dupa imprumutari de bani séu de bucatz, colindandu pe la usiele streiniloru dar mai alesu pe la ale jidaniilor.

Cati economi romani, odinóra in buna stare cu pamenturi si mosii frumóse, se despoziara de acestea prin abnormele usure de interese intreprite in sum'a capitaleloru imprumutate, si pengariti de acesta calamitate fatale, suferira daune necalculabile.

Se cautamu urmarile acestei calamitati si se va convinge veri cine: ca *averile, mosiile economiloru romani au devenitu in proprietatea bibliganelor straine*, de la cari bietulu romanu e silitu a le luá in arenda pe bani scumpi, acelea pamenturi cari erau ale lui proprie.

Si ce dice poporulu nostru — economicu romanu la acestia? Sermanulu 'si deplange sórtelu eschiamandu „*vai mie! ce se me facu fora pamentu si mosia!*“

Catu de folositoriu ar fi pentru asemene eventualitati neprevéglute: ca poporulu nostru

se aiba undeva unu *isvoru de creditu* la care in casuri provenitorie de lipsa se 'si pota luá refugiulu si se capete imprumutu pe langa interese moderato é-r nu despoiatorie si depravatorie!

Intr'unu discursu cu poporeni nostri despre *segregatiunea* si *comassarea pamenturiloru*, avuramu ocaziune d'a ne convinge: ca poporulu ar' fi plecatu ca la ocaziunea acestor'a se se desparta atare complexu de pamentu a carui venitu se fie destinatulu pentru infintierea atarui fondu — din carele la casu de trebuintia se se pota ajutorá din nevoi.

Tocmai din acestu punctu de vedere ar fi mai bine déca s'ar infintia unu atare fondu la consistoriu, sub control'a si chivernisirea acelu-iasi, caei altu cum se vor resipi si manca mosiele nostre ca si pana acum'a.

Va se dica: poporulu s'a intiepletitu si nu mai are incredere in chivernisitorii de bani de pana acum'a, elu este gat'a ori candu si cu preterintia a sacrificá denarii pe scopulu menitu, numai incredere deplina se aiba ca acei denari se afla in locu siguru.

Se dice mai de parte ca in mai multe comune se afla parochii vacante neocupate de mai multi ani, b'a in unele locuri sunt si mai multe parochii vacante, concediute administratiunei unui preotu séu capelanu! E dar se vedemu cum se poté acestia déca dupa unii si altii malcontenti „*reducerea parochielor din câte tote puncte de vedere este nerealisabila, ma chiar neconsulta si amerintiata de pericle?*“ Nu ni scopulu a revoltá atitudinea clerului dar pe de alta parte nu potemu retacé esperintiele facute in causa' acest'a momentuosa; se ar-tamum numai ca ce mari folóse potemu casciga pe partea scopului infintiaru unui fondu diecesanu generalu tocmai prin reducerea parochielor, — fora ca se ne abatemu de la scopulu imbunatatirei starii preotiloru!

Se afirma: ca intr'o comuna din protopresviteratulu *Lipovei* devenindu doue parochii vacante, una sesia s'a datu celui'a laltu parocu carele administréza parochia remasa de repostatulu preotu; era cea lalta o folosesece de ani parintele protopopu, macar ca 'si are sesia competente parochiei sale!

Mai de parte audimu ca in mai multe locuri, sesiele parochielor vacante le folosescu „*cum li vine la mana*“ concernintii domni protopresviteri, si in parte respectivii preoti ce administréza doue, séu trei parochii, precum ar fi acestia la *Secéani*, in protopresviteratulu *Temisiorii*.

N'am cercatu ca pe ce basa, dar e adeveratu, si asié intrebamu ore asést'a nu este *reducere de parochia?* Ore spus au, séu protestat' au crestini in contra' acestei reduceri reducerei desi efeptuite in modu provisoriu?!

Ore mai intemplatu-s'a uudev'a scen'a de la *Chiseteu*, sub pretestu ca poporulu nu voiesce efeptuirea reduceri amerintiandu cu *parosirea religiei strabune, si trecerea la unire?*

Ore prin aceste reduceri deja efeptuite manifestat'a poporulu neodihnirea si nemul-tiamirea sa ca unu singuru pastoriu sufletescu n'ar fi in stare a servi unei poporatiune de 1000 si 2000 de suflete?! séu la 200—300 case familiare?!

Ore la acelea parochii vacante ale caror'a sesiuni le folosescu parintii protopopi — datu-s'a canduva séma despre scaderile functiuniloru si cerimoniiloru bisericesci?!

Éca dara logic'a posibilitei a realizarii reduceri parochielor, si celu mai aprigu contrastu alu necotitoriloru contrari principului salutariu de reducere.

In partile Banatului si a nume: in comitatulu *Carasiului*, diocese'a *Caransebesiului* sunt comune montanistice cu o poporatiune numeroasa pana la 4000 suflete, care mai au anca 'si filiale; si aceste comune, respective opiduri au „*numai cate unu pastoriu sufletescu*“ numai „*una parochia*“, fora sesia popala de ore ce locuitorii tierani de acolo sunt lucratori de bai, si n'au economie nici pamentu urbarialu!

Abstragendu de la tote a estea unu singuru preotu dotatu cu salariu destulu de precariu, poté subsistá *fora capelanu*, si totusi 'si implinesce chiamarea sa si functiunile preotiesce, toema ca si in comune urbariali unde sunt 3 si 5 preoti prevediuti cu *sesii, biru* si *stole* parochiale.

Se cercamu acum'a a face conchisiunea: ca ore prin reducerea definitiva a parochielor n'am fi in stare se facemu si medilocimu *trei lucruri* bune, séu moduri practice, prin-cari ni-am poté ajunge trei scopuri folositorie pentru

naintarea și consolidarea treburilor noastre bisericesci naționale. și a nume:

I. Se reducem parohiile prin împărțirea preoților și prin această se îmbunătățește starea preoților apti și demni de încredere lor.

II. Se reducem parohiile așa: ca se ajutoarea pe *sermanii încetatori cu lefe mai corespunzătoare stării lor*: ca să emancipăm din torțele mizeriei, se li croim o sârmă mai lină, o stare mai bună, și totu odată se ni organizăm școlile ca se pota corespunde legii și recerșitelor noastre de a face unu sbornu mai avantajos, și progresu mai îmbucurătoriu în educațiunea și instruciunea poporului romanu!!

III. Se reducem în fine parohiile superflue, ca se încete necurmătele frecari, invidie și discordie între legiunile de popi, cari în multe privinție sunt foarte daunose și periculoase cauzelor și intereselor naționali; și din venitul sesiilor parohiale, respective din prisosința lor, se ni sporim *fondulu diecesanu generalu* ce are să fie de celu mai mare folosu!

Se știe: că în sensulu unei rezoluțiuni mai înalte anca din anul 1791 s'a facutu pana acuma aceea dispozițiune: că deca mōre vre unu preot, venitul din biru, stola și sesi'a parohiale este a se dă pe diumetate pentru unu anu veduvei și orfanilor repozatului preotu, era cei'a laltă diumetate administratorului parohiei vacante; și în casu deca după repozatulu preotu n'a remasu nici veduva nici copii orfani, venitul intercalariu întregu ilu folosea singuru administratorulu parohiei vacante. —

Acosta procedură s'a practicat pana acuma, era mai de unadi consistoriulu plenariu s'a socotitu altufoliu, și a dispusu: că venitul din sesi'a parohiei vacante, după ce l'a folositu pe diumetate unu anu de dile veduvei și orfanii, delocu se fie destinat pe partea *fondului diecesanu*, și ceea-laltă diumetate din venitul sesiiei cu *tote competințele de biru și stola* se le folosea acelu preotu din locu caruia i se va concrede administrarea parohiei vacante.

Unu casu analogu se întâmplă mai de curundu în comunu Egrisiu, protopresbiteratulu B. Comlosiului unde repozandu unu preotu, parohi'a vacanta nu se ocupă ci se dede celuia laltu preotu spre administrare, carelo, fiindu că după repozatulu n'a remasu nici veduva nici orfani. — folosea totu venitul din biru și stola, era sesi'a parohiei vacante fiindu însărcinată cu restanție enormă de contribuțiune de stat, a sequestrat'o jurisdicțiunea financiară și a esarendat'o pe doi ani cu unu pretiu de 1200 fl. adeca 600 fl la anu.

Va se dica, venitul unei sesi'i parohiale, data în arenda, concedem că s'a potutu esopera mai multu — totusi în împregiurările de adi da o suma anuală de 600 fl. prin urmare deca am luă de basa numai această împregiurare, ce am poté esopera prin reducerea parohielor în acelea comune unde pamenturile sunt bune și roditorie care s'ar esarendă pe langa unu pretiu de siguru mai bunu prin auctoritatile noastre bisericesci.

Ni-am realiză scopurile mai susu îndegitate căci unde astadi se afla trei parohii fora de a' fi trebuința mai multu decatu numai de unu preotu, ar trebui se se reduca două așa ca din sesiile acestor'a un'a se se mai dee preotulu funcționarulu carelo cu două sesi'i biru și stola *intréga* aru avé o subsistență splendidă cu unu venitu anualu celu putienu la 2000 fl. v. a.

A treia sesi'a parohiale apoi esarendandu-se pe calea licitațiunei publice s'au chivernisau-se prin respectiv'a comuna, venitul esopera pe diumetate lamu poté folosi pe scopuri școlare, era cu ceea laltă diumetate amu sporî capitalulu infintianului *fondu diecesanu generalu*. *)

Astufeliu procedendu: cine s'ar mai afă a se opune realizării reducerii parohielor; cine s'ar mai îndoi despre meliorarea existenței preoților noastre de pretutindenea; și cine ar fi acelu romanu cu simțiu curatu naționalu, acelu creștinu cu pietate catra bunăstarea și prosperarea bisericii, carele s'ar încumetă a si contrariu acestor scopuri salutare? Credu că se vor afă unii și de aceea, dar foarte putieni și foarte interesați de egoismulu personale.

*) Numai de la diece casuri de reducere ar spori fondulu diecesanu pe totu anul cu unu capitalu de 3000 fl. afora de colectele și contribuțiile benevole.

Era cu privire la fondulu diecesanu repetu că deca escrierile de colecte, spriginite din toate partile și cu toate puterile, prin inteligința noastră din cleru și din civili, va seceră rezultatele dorite și pe langa aceste se va esopera și din venitele de la sesiile parohielor reduse sumulție considerabile, atunci, și poporulu nostru se va îmbucură și îndemna la o activitate mai zelosa națională.

Curtius.

Inaltu marite congressu nationalu!

Deplorabil'a stare materială și spirituală a preoților greco-orientale romane ne îndemna a descoperi inaltu maritului congressu nationalu dorerile noastre, și remediile prin care acelesi doreri s'ar poté alina.

Cu privire la deplorabil'a noastră stare materială, avem de amintitu că înca înainte de a. 1848 — candu înca preoțiile parohiale oră eliberate de la solvirea veri-ce contribuțiuni — pretotindenea se vorbea prin adunari și gazete, că în totu modulu debue natiunea intréga se sucura intru ajutoriu preoților sale, deca vré se propasiésca în cultura. Dar de atunci dorerile și vaeterile noastre nu se potura mai multu molcom prin remedie paliative, ci prin radicale; căci pe langa aceea că preoțiile parohiale debue se admodiedie protopresbiterulu sau câte 100 oché de grâu de la o parohia, pe langa aceea că preoțiile parohiale debue se depinda Episcopulu sau în nume de sidocșie sume însemnate — cu privire la unu tratu — preoțiile mai debue se solvésca contribuțiunea tierii și contribuțiunea desarcinării pamentului, ce în unele locuri se urca la 120 fl. anuali; debue se solvésca asiă numitul ecuivalentu, în multe locuri în sume anuale pana la 16 fl., debue se solvésca contribuțiunea de venitu radicata după arbitriulu amplotilor la o suma nesupportabilă, și debue se depinda și contribuțiunea comunala.

După ce acuma se subtragu toate aceste contribuțiuni, ce mai romane preoților spre susținerea vieții, spre cultivarea sa proprie, și spre cultivarea familiei sale?

Nemica, ba înca din contra, caoi de'ndata ce în multe locuri cu veniturile sesiunei parohiale nu se potu acoperi acele contribuțiuni, mai debue preoții din a loru propia avere, ce dōra au heresit'o de la moșii și parinții lor, se acopera acele contribuțiuni.

Din ce va trau acuma preoțiile parohiale? din venitele dōra stolare cari în multe locuri nu se urca peste 20 fl. anuali? sau din asiă numitul biru parohialu, pre carele mai gata ca unu cersitoriu debue se-lu pretinda de la parohianii sei cari cu ocașiunea încassării birulu caută la preoți ca la o paguba? apoi deca si capeta ceva, aceea va fi numai gușoiu de sub ciuru!

Cu ocașiunea defigării stolei, în a. 1779, acelesi stole erau splendide; căci pana ce unu sinégu de grâu constă 50—54 cruceri, și pana ce unu diasiu se solvea cu câte 8—10 cruceri, preoții capatau de la o înmormentare câte 5 fl. 8 cr. s'au 3 fl. 30 cr. mon. conv.; dar acum valōrea stolei cu totulu a scadiutu, căci preotulu debue se solvésca v'p'a, cu ocașiunea secerșii lui, 2—3 fl. la o diu.

Pe la orășie, servitorii oficiatelor tragu o léfa anuală pana la 400 fl.; unu scriitoriu neinsurat capeta o remuneratiune anuală de 500—600 fl.; apoi preotulu de la carele se cere celu putienu 8 clase gimnasiat; preotulu, carele ar debui se depuna tota grigee eea iumescă, și se se cualifice necontenitu spre predicarea cuventulu d'umediեսcu, și spre înprascierea intunerecului dintre turm'a siesi concredita; preotulu, carele debue se tramita prunții sei la școlé mai înalte, se pota dōra vietuș d'în stola și biru, ce abiă se urca la 100—150 fl. anuali? aceea nu e cu potința! și poporulu negligatu de catra preotulu seu debue se ajunga în decadonția spirituală, căci necapatandu preoți cualificati și zelosi, va face regressu în cultura.

Amplotiții civili, de la cari nu se cere cu multu mai mare cualificatiune, tragu o léfa anuală de 700—1200 fl., nu solvescu mai multu de câtu 1 fl. de la o suta; dar preoții se solvésca o contribuțiune anuală peste totu pana la vreo 200 fl.?

Acșiom'a contribuțiunei ar debui se fie aceea: că numai proprietariulu vre unei moșii se depinda cerut'a contribuțiune! apoi cum poté deveni caus'a ca contribuțiunea aceea se

o depinda aceea, cari tragu venitul numai în forma de o léfa anuală?

Se vedem acuma: cine e proprietariulu sesiunei parohiale? Statulu au asemnatu în Banatu fiesce carui parochu câte o sesiune, și pre această a scutit'o prin §. 40 din rescriptulu dechiaroriu regescu din 16 Iuliu 1779 de fie ce contribuțiune! statulu a eliberatu preoțiile unite de la contribuțiunea tierii, căci această o solvesce din fondulu seu religianariu, statulu a promis în a 1848 îmbunătățirea sorții preoților noastre! Statulu a decisu prin legea dietala 22. 1868 § 7 sub. 1 că de la locașurile preoților se nu se depinda nici o contribuțiune! Statutului privisce la preoții nostri ca la amplotiții sei, căci li demanda diverse funcțiuni preoțesci și scripturistice gratis! apoi statulu se nu pota prin o lege dietala eliberă sesiunile parohiale a amplotiților sei de la contribuțiune? — Deca nu e statulu proprietariulu sesiunelor parohiale, apoi atunci ar debui se fie bisericile noastre, s'au sinodele parohiale, ce o compun! înse de la acestea nu poté asfepă preoțiile noastre nemice, căci și asiă s'a latitu faim'a prin contrariu religiunei noastre că prin organizarea bisericésca a noastră, greumenturile vor cresce, și poporulu drepturédinciosu nu vre se scia de acestea nemice.

Cu privire érași la deplorabil'a stare spirituală a preoților, debue se amintitu că de si e pretotindenea cunoscutu, ca și cea putienă cultura, ce se afla în poporulu nostru, s'a latitu numai prin îndemnalulu preoților noastre, și că preoții nostri au fostu totudeuna conducatoriți spirituali ai poporulu, — acuma si redica demagogii n'émului vocca lor în contra preoților, ca cum această ar asupri invetiamentulu, și prin contribuțiuni pre poporeni, și cauta a semena discordie și neîncredere între poporu și preoțiile. Nu mai celu mai mare inițicu a natiunei a potutu veni la această diabolică ideea, de a desarmă spiritualminte pre natiunea română prin latirea neîncrederei. Demagogii n'émului nu vedu, că ei singuri si taiu créng'a de sub picioréle lor! — Densii tientescu a desbină școl'a de biserică; densii din toate puterile se opintescu a respinge pre preoții de la directiunea școlariă, și si suplini prin creaturile sale, cari ni o ideea n'au despre educațiunea poporulu, cari nu din îndemnalulu nationalu se vor îngriji despre prosperarea culturii poporale, ci vor caută a si castigă numai medilōce materialé ca înainte de a. 1848, candu se vindeau statiunile invetiatoresci.

După descoperirea acestor doreri, eute-diăm a propune următoriele în privința îmbunătățirii stării materiale a noastre:

1., Reducțiunea parohielor se se întroca încetu în toate comunele, unde e numai cu potința;

2., inaltulu congressu nationalu se esopere la diet'a tierii, că precum a eliberatu casile preoțesci de la contribuțiune, asiă se elibere și sesiunile amplotiților sei preoților de la vreo contribuțiune; înse și papa atuncea;

3., reducandu-se în comune cu mai multe parohii un'a s'au două parohii, diumetate din sesiunile reduse se se ceda spre solvirea contribuțiunei după toate sesiunile preoțesci locali; 1/4 parte din sesiunile reduse se se esarendă în folosulu fondulu diecesanu; era 1/4 parte se se esarendă în folosulu fondulu școlasticu localu;

4., în comunele mai mici, unde există numai o parohia, carea neci într'unu modu nu se poté adfiliă altei parohie, contribuțiunea, ce ar pică pe aceasi unica sesiune, se se solvésca din fondulu diecesanu, carele esarendéda 1/4 parte din sesiunile parohielor reduse.

5. De si ar învali comunele se dee unu pausialu preoților în grâu, ce ar fi se se adune în cas'a satulu, s'au în bani gat'a, pentru înmormentarile gratis, acell'a pactu se se aplicadedie n'ășințe; însa stola de la cumuni se se urce amesuratu timpulu de acum.

6. de nu s'ar învoi comunele spre darea vre unuia pausialu pentru funcțiunile preoțesci prințias gratis, totusi competința birală pentru funcțiunile în biserică se se adune în cas'a comunala, și de aci se se amodiedie preoților locale.

Intr' altele recomandandu-se protecțiunei congressuale, cu cea mai profunză veneratiune remanem

Ai inaltu maritului congressu nationalu Timisóra în 5 octovre 1870.

Cel mai devoti și sufletesci.

Temisóra, 17 octovre st. n.

+ (Ministrulu br. Eštvös în Temisóra; banderiu de tierani romani în onōrea Esc. Sale.)

Érași o fericire mare pe capulu nostru!

Candu romanii mai tare gemu sub jugulu egemoniei magiare, candu suferu câte o lovitură din cele mai grele și candu se lupta câte cu una lovitură de cele de mōrte, — atunci egemonii nostri aléga cu limb'a scōsa din Pesta, strabatu pana în colib'a romanului ca se ne — fericésca și se re mantuiésca del — — viéta.

Astadi, pe la orele 11 înainte de m. avurăm scump'a și rar'a onōre a-lu vadé pe dnulu Eštvös intrandu cu triumfu în acesta cetate, unde fū de poporațiunea intréga intimpinatu cu urari cordiale, și se vedé minune: DȘa a venit la noi, de la Aradu; și precum se știe, pe această cale nu se afla neci o comuna română, la drumulu mare, ci două nemțesci și una bulgară, adeca Ving'a.

Totusi în escort'a dlui ministru nu s'au aflatu mai multu de câtu 2 di *duoi nemți*, cei'a laltu, aprōpe sute, erau totu romani. Apoi trasurile înca erau prinsu cu cai romanesci, cu toate că pe ele șiedeau domni de cei negri, excepțiunandu manaciulu carele era cu sumanu.

Ce va se dica ast'a? Eu e ugetamu că romanii iubescu mai tare pe inaltulu oșpe, ilu iubescu mai multu de câtu pe sangele lor, că-i unguri, nemți nu erau ca n palma, ci numai romani și cățiva serbi erau ce-i ce-si manifestau iubirea lor prin intimpinare și escortare. Asiă, cum ugetamu eu, asiă a ugetatu și dl. Ormós, primulu vice-comite d' aici, carele precum audu, într'unu toastu la prandiu i dise dlui ministru de culte cam următoriele: „Escelentia! se știe că în comitatulu nostru nu locuescu numai unguri (adeca magiari) și nemți ci și romani și serbi. Privisce la intimpinatorii Esc. Tale, ei sunt din class'a poporulu și *mai toti romani*.” Nu numai noi Te iubimu, ci și densii.

Înse éta, că unii mai ageri la minte, și mai bine informați de câtu mine despre ștarea lucrulu, — mi dederă alta aplicatiune. Ei dicu că dnii juđi cerșiali au ordinatu din adinsu ca numai romanii se escortedia și se poté în caruție pe dl. ministru, ca si Esc. Sa se seconvingă, cumca romanii ilu iubescu mai pre susu de toate, nesimintitu pentru legile dsale în caus'a școlară.

Apoi deca ar fi ast'a adevératu, atunci eu, dacă eram în loculu dlui Ormós, și dacă eram omu d'omenia precum e dsă, io asiū fi tîenutu dlui ministru altu toastu, și-i spusam următoriele:

„Escelentia! Privisce la sutele de romani ce Te intimpinara cu bucuria și cu pompa; ei toti sunt din comitatulu nostru, și sunt în majoritate; dar nu crede că ei din iubire și din recunoscința pentru meritele dtale Te au intimpinatu asiă de cordialu, căci Te știu unde vrei se-i duci cu legile dtale; ei Te au intimpinatu bietii de sila, căci li-a porunțitu juđii cerșiali, apoi în fie-care comună se vor si încuviinția șpeșele ce le facu ei astadi, și éra ei le vor plati. Magiari nu Te-au intimpinatu pentru că nu-su, éra nemții, s'au îndestulatu cu aceea, că Te au veditu cu ce pompa treci prin comunele lor. Nu crede dars, Escelentia, celoru ce vedi, ci crede, dacă vrei se faci bine romanilor, acelea ce-Ti spunu deputatii naționali din Pest'a. Crede li că n'au de unde se-si plătésca invetiatoriți și școléle confesionale, n'au fonduri neci religianare, neci ajutoriu de la regimu pentru propagarea culturi lor. Ajuta li!

Éra dacă ar fi se rostescu si în sanetateș romanilor unu toastu, li-asi dice:

Fratiloru! eu știu că la voi dreptatea e ungurésca și că focsiulu susține iubirea v'ăstra catra stăpenitori, dar totusi mai grigiti si de voi. În locu de „Se traiesca” mai strigati câte odată si „Da ni dōmne! S'au „Mai slabesc-ne Maria Ta, din iubirea-Ti parintésca, că ne ustura.” Nu credeti totu de un'a că e santu ce dice haiduculu dlui solgabireu, dar' dacă o se fie asiă, apoi căutati se fie și alții solgabiroi, un totu magiari!

În fine, dacă éra asiū mai vorbi în șanțateș dlui ministru, i-asiu mai dice: „Sanetate și cale bună, Escelentia, și convinsu, că Te ostănesci în dar, căci din romanu neci Escelentia Ta nu ve-ti face magiaru!